

Sygn. akt VII Kz 194/16

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący –SSO Aneta Łatanik

Protokolant Kamila Pawłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Michała Wolaka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 2 czerwca 2016r.

w sprawie przeciwko A. O. (1)

podejrzanemu o czyn z art. 254akk

zażalenia Prokuratora na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 23 marca 2016r. w sprawie XI K 410/15 w przedmiocie zwrotu sprawy prokuratorowi do dalszego prowadzenia

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zasądzić od Skarbu państwa na rzecz adwokata K. B. Kancelaria Adwokacka w C. kwotę 516,60 złotych (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu podejrzanego A. O. (1) w postępowaniu odwoławczym, przy czym kwota powyższa obejmuje należny podatek VAT.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 marca 2016r. w sprawie XI K 410/15 Sąd Rejonowy w Częstochowie nie uwzględnił wniosku o zastosowanie wobec podejrzanego A. O. (1) środka zabezpieczającego i zwrócił sprawę prokuratorowi do dalszego prowadzenia, na podstawie art. 324 § 1 i 2 kpk.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył Prokurator zarzucając:

- I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na uznaniu, że nie zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania i zastosowania środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia A. O. (2) w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, podczas gdy ze gromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności pisemnej opinii biegłych psychiatrów oraz opinii uzupełniającej wynika, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że A. O. (2) popełni ponownie czyn zabroniony o znacznej społecznej szkodliwości w związku z chorobą psychiczną, agresywne zachowania ze strony A. O. (2) mogą wystąpić choć nie da się precyzyjnie wskazać w jakich odstępach czasu, niemniej proces psychotyczny, który jest ich przyczyną toczy się nadal, a A. O. (2) nie leczy się;
- II. niezastosowanie środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia A. O. (2) w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, podczas gdy z pisemnej opinii biegłych psychiatrów oraz opinii uzupełniającej wynika, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że A. O. (2) popełni ponownie czyn zabroniony o znacznej społecznej szkodliwości w związku z chorobą psychiczną, agresywne zachowania ze strony A. O. (2) mogą wystąpić choć nie da się precyzyjnie

wskazać w jakich odstępach czasu, niemniej proces psychotyczny, który jest ich przyczyną toczy się nadal, a A. O. (2) nie leczy się,

Prokurator wniósł o: uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu o ponownego rozpoznania

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest nie zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie. Przede wszystkim należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje na to, iż zachowaniem swoim A. O. (1) wyczerpał znamiona zarzucanego mu przestępstwa z art. 254a § 1 kk. Wręcz przeciwnie, przeprowadzone przez Sąd Rejonowy dowody wskazują w sposób jednoznaczny, iż podejrzany dokonał uszkodzenia skrzynki pomiarowej, tj. dolnej pokrywy zestawu łączowo-pomiarowego (ZZP) z drzwiczkami do „S” i pięciu sztuk włączników nadprądowych typu „S”. a wartość spowodowanej szkody to nie więcej niż 416 złotych. Na skutek w/w uszkodzenia nastąpił brak dostawy prądu do budynku, przy ul. (...), gdzie było dwóch odbiorców, tj. matka podejrzanego H. O. i jego brat P. O.. Dokonując zarzucanego mu czynu, A. O. (1) z powodu choroby psychicznej, miał zniesioną zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31 § 1 kk a w konsekwencji – z mocy tego przepisu – nie popełnił on przestępstwa. Art. 17 § 1 pkt 2 kpk nakazuje w takim przypadku umorzyć postępowanie. Zgodnie natomiast z art. 93a k.k. i n. orzeczenie środka zabezpieczającego polegającego na umieszczeniu sprawcy czynu zabronionego w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym uzależnione jest od spełnienia łącznie następujących przesłanek: sprawca popełnia czyn zabroniony w stanie niepoczytalności; społeczna szkodliwość popełnionego czynu jest znaczna; zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że popełni taki czyn ponownie; jest to niezbędne, aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez sprawcę czynu zabronionego związanego z jego chorobą psychiczną. Natomiast według Sądu Odwoławczego, prokurator nie wykazał by zostały spełnione wszystkie przesłanki wymienione w art. 93 b i g kk.. Stosownie do tego przepisu środki zabezpieczające stosuje się wówczas gdy społeczna szkodliwość popełnionego czynu jest **znaczna**. Prokurator w zażaleniu nie uzasadnił istnienia tej przesłanki w żaden sposób. Ponadto środki zabezpieczające stosuje się wówczas gdy jest to **niezbędne** aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez sprawcę czynu zabronionego związanego z jego chorobą psychiczną. Stwierdzenie że umieszczenie w zakładzie zamkniętym jest „niezbędne” należy rozumieć w ten sposób, że żadne prawnie dostępne w konkretnej sytuacji środki nie stwarzają dostatecznych gwarancji, że sprawca nie popełni takiego samego lub innego czynu zabronionego. {vide: Z. Cwiakalski w komentarzu do art. 93 kk Kodeks Karny Komentarz część ogólna wyd. Zakamycze 2004 str 1250-1251) U W. G. stwierdzono chorobę psychiczną – schizofrenię paranoidalną (k. 78). Obecnie, z wywiadu kuratora wynika, że podejrzany funkcjonuje prawidłowo w środowisku rodzinnym. Zdaniem Sądu Okręgowego prokurator we wniesionym zażaleniu nie wykazał, że w tym konkretnym przypadku jest celowe wydawanie orzeczenia o zastosowaniu środka zabezpieczającego umieszczenia w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym dlatego też Sąd podzielił stanowisko Sądu Rejonowego

Orzeczono zgodnie z treścią art. 437 § 1 kpk.